

VELKÁ
DOBRODRUŽSTVÍ

Za chrousty, pivovarem a zámkem do Chříče

GPS souřadnice: 49.9717500, 13.6460803

Praktické informace

Výlet č. 400: Za chrousty, pivovarem a zámkem do Chříče

Délka trasy: 3 km

Obtížnost: Lehká trasa pro děti od 5 let. Kola a kočárky s terénními koly projedou, pejskům se výlet líbit bude.

Vzdálenost od Prahy a jak se tam dostat: Nejrychleji se do Chříče dostanete, když se vydáte po D6 na Rakovník. Na sjezdu 51 pojedete směr Kněževes, Šanov a Čistá, pak vás už směrovky zavedou. Přibližně 90 km zvládnete za hodinu a kousek.

Parkování: Parkování je možné na návsi na levé straně jednosměrky u autobusové zastávky (naproti bistru Zastávka Chříč). Je zdarma.

WC: Pivovar Chříč, Zastávka Chříč.

Možnost občerstvení: bistro Zastávka a pivovarské bistro (obvykle otevřeno na střídačku).

Muzeum každodennosti v Pivovaru Chříč

Otevírací doba: Návštěva možná v otevírací době pivovarského bistra nebo kdykoli po telefonické domluvě. Vstupné je dobrovolné.

Nejbližší další dobrodružství: Kralovice, Kožlany, Plasy, Rabštejn, Plzeň, Skryjská jezírka, Krakovec, Týřov, Manětín, ...

Trasu pro vás prošla Lucie Nachtigallová.

Popis výletu - Legenda pro rodiče

Milí cestovatelé,

zveme vás na výlet do Chříče, malé obce na okraji Křivoklátska, která ukrývá spoustu zajímavostí a tajemství. Navštívíme zámek, historický pivovar a dozvíte se, proč je ve znaku obce právě chroust.

Povíme si něco o cideru, známé operní pěvkyni a na závěr vás pozveme do vzácného tisového háje, který patří k největším ve střední Evropě. A k tomu všemu si samozřejmě budeme vyprávět pohádky a zpívat... Ano, opery.

Výlet vznikl s laskavou podporou a pomocí Destinační společnosti Postřelí. Díky tomu je pro všechny výletníky zdarma. 😊

Dopis dětem

Ahoj, holky a kluci,

dnešní výlet se vám bude líbit – je totiž kraťoučký, není na něm žádný větší kopeček a na závěr si můžete pohrát na hřišti u pivovaru nebo na návsi.

Na každém dnešním zastavení splníte úkol nebo odpovíte na otázku. Za správnou odpověď získáte písmeno do tajenky. Pozorně čtěte, rozhlížejte se a spolupracujte. Některé odpovědi najdete na informačních tabulích, jiné budete muset vypořádat nebo si je odvodit.

Pokud půjdete správnou cestou, budete se pozorně rozhlížet, číst texty a poslouchat, co říkají rodiče, jistě splníte všechny úkoly. Umíte-li už psát, doplňte podle uhodnutých slov tajenku a pečlivě ji uschovejte.

Mapa výletu

Doplňovačka

Zaparkujeme nedaleko *Zastávky Chříč*, což je obchůdek s ciderem, potravinami lokálních výrobců, pivem, výrobky z chráněných dílen i kavárnou v jednom.

Než začneme pátrat po prvním písmenku do doplňovačky, máme pro vás nejtěžší dnešní úkol.

Pětkrát po sobě zopakujte název obce. A teď jméno zkuste zakřičet. Jde to? ☺

Komu se to podaří?

Podívejte se na tabuli s názvem obchodu. Jsou na ní i přístroje.

1. Jak se nazývá předmět úplně vlevo?

V *Zastávce Chříč* si můžete doplnit proviant. I když... Dnešní výlet je kraťoučký, tak to možná ani není třeba. Ale na konci výletu se zde určitě stavte, protože je to výjimečné místo. A můžete zde koupit neobvyklé mňamky – třeba cider.

Ciderie Chříč je jedním z nejzajímavějších podniků v České republice. Nachází se přímo na návsi obce v budově bývalého kulturního domu. Vznikla v roce 2019 díky lidem kolem Pivovaru Chříč, kteří chtěli vytvořit nejen kvalitní český cider.

Kdo neví, co je cider? Takový jablečný šumivý a bublinkatý džusík pro dospělé. Proč jen pro ty? Protože je v něm alkohol. Sice malinko, ale je.

Výroba začala v roce 2020. Základem zdejšího cideru jsou pouze česká jablka – používá se přírodní mošt od českých sadařů. Nepřidávají se do něj umělé vůně ani barviva, proto je nabízen s reklamním výkřikem: *Jablka, jenom jablka a nic než jablka*.

Nejzajímavější je ale myšlenka, která je s tímto nápojem spojena. Ciderie Chříč a sesterský Pivovar Chříč fungují jako sociální podnik, takže zaměstnávají především lidi se zdravotním postižením. Pracuje zde přibližně deset lidí a většina má nějaký zdravotní handicap. Díky tomu vyrábějí nejen kvalitní mok, ale také mění životy lidí, kteří by jinak našli práci jen těžko či vůbec.

Chříčský cider se dnes prodává v restauracích, kavárnách i obchodech po celé republice. Oblíbený je zejména pro svou přirozenou chuť a mistrné zpracování.

Cider je osvěžující nápoj, který vzniká kvašením jablečného moštu. Nejčastěji obsahuje 4–8 % alkoholu, existují však i nealkoholické varianty. Přestože se dnes vyrábí po celém světě, za jeho domov jsou považovány především Anglie, Francie a severní Španělsko, kde má tradici dlouhou více než dva tisíce let.

Výroba cideru začíná sklizní speciálních odrůd jablek. Ta se vylisují na mošt, který několik měsíců kvasí. Během kvašení se přírodní cukr mění v alkohol a vzniká typická svěží chuť. Některé cidery zrají jen několik týdnů, jiné i déle než rok. Výsledkem může být nápoj sladký, polosuchý nebo suchý, jemně perlivý i zcela tichý.

Ve středověku byl cider v některých oblastech Evropy běžnějším nápojem než voda, protože kvašením se zvyšovala jeho zdravotní nezávadnost. Například v Anglii dostávali zemědělské dělníky cider jako součást své odměny za práci.

Vylezte po schodech k obchodu a najděte na zdi napravo letopočet. Ukažte na něm třetí číslici. Odečtěte číslo 4.

2. Napište slovy výslednou číslici.

Přejdeme k hlavní cestě (obchod máme za zády) a vyrazíme po zelené turistické značce směrem ke knihovně doprava.

Vrátíme se ale ještě k jablíčkům. Znáte nějakou pohádku, ve které je důležité jablko?

Napovíme vám hned tři: otrávené jablko, Petronel, 12 měsíčků.

Jaké pohádky máme na mysli?

Hledáme budovu čp. 77 se zvláštním názvem. Ta už zde není. Sídli zde knihovna.

Opište nápis na budově.

Věděli by rodiče, co to bylo?

Dříve sloužila jako malá místní banka. Lidé si do ní ukládali peníze, aby je měli v bezpečí. Také si tu mohli půjčit například na opravu domu, nákup hospodářských zvířat nebo zemědělského nářadí. Tyto podniky vznikaly hlavně na vesnicích a jejich členy byli obyvatelé obce, kteří si navzájem pomáhali. Dnes už neexistují nebo fungují pod jinými pravidly. Jejich úlohu převzaly běžné banky a některé družstevní záložny.

V budově knihovny je pamětní síň věnovaná nejznámější zdejší rodačce.

Milada Šubrtová (1924–2011) byla jednou z nejvýznamnějších českých operních pěvkyní 20. století. Narodila se ve Lhotě, která je dnes součástí obce Chříč, a více než čtyřicet let zpívala jako přední sólistka Národního divadla v Praze. Proslavila se především rolemi v českých operách. Zářila například jako Rusalka nebo Libuše. Svým nádherným sopránem reprezentovala Československo také na zahraničních scénách. Za celoživotní dílo získala v roce 1998 Cenu Thálie.

Na svou rodnou obec nikdy nezapomněla. Pravidelně se sem vracela, trávila zde volný čas, chodila na houby, setkávala se s místními a je zde i pohřbena. Právě proto zde byla v roce 2014 otevřena **Pamětní síň Milady Šubrtové**.

(Muzeum otevřeno dle domluvy na obecním úřadě: tel.: 373 390 161 nebo v úterý odpoledne během otevřací doby knihovny.)

Je zajímavé, že Milada Šubrtová nikdy nestudovala konzervatoř. Zpěv se učila soukromě. Přesto - nebo právě proto - se vypracovala mezi nejlepší české operní pěvkyně. Ukázala tak, že s talentem, pílí a vytrvalostí lze dosáhnout velkých věcí.

Než dojdeme ke křížku, můžeme si s dušičkou Milady trochu zazpívat, abychom ji potěšili. ☺

Pokud jen trochu znáte známou operu z Rusalky, získáte také další slovo do tajenky.

..... na nebi hlubokém,

světlo tvé daleko vidí.

Po světě bloudíš širokém,

díváš se v příbytky lidí.

Po světě bloudíš širokém,

díváš se v příbytky lidí.

4. Doplňte chybějící slovo.

Přicházíme ke křížku. Jak se jmenuje muž, který na něm visí?

Zjistěte, kdo křížek vytvořil a odkud byl.

Jak je kříž starý?

Podívejte se, jak je na něm napsán název obce. :)

Stále se držíme hlavní cesty.

Zamáváme zelené turistické značce, která odbočuje doleva. My ovšem za posledním domem pro změnu odbočíme doprava. Míříme k hasičské zbrojnici.

Ještě předtím ale zkuste najít napravo obrovské kamenné koule.

Kolik jich napočítáte?

Jak se jmenuje strom, který nad nimi roste? Jeho plody jsou také kulaté... Které to jsou a na co se používají?

Odbočíme doprava a míříme k posledním stavením ve vsi. Jedno z nich je doslova „na odstřel.“ ☺

Než k němu dojdeme, řekneme si něco málo o historii místa a také k názvu obce.

Jak dlouho si myslíte, že zde žijí lidé? A co asi znamená slovo Chříč? Napadá vás něco?

Chříč je malebná obec na Plzeňsku. Patří k nejstarším sídlům v okolí Kralovic. První písemná zmínka o ní pochází z roku 1318, ale archeologové předpokládají, že zde lidé žili už dříve. Obec ležela na důležité cestě mezi Křivoklátskem a Plzeňskem a postupně se stala centrem menšího panství. Je tedy stará více než 700 let!

Je tady někdo také tak starý? ☺

Ve středověku patřila obec střídavě pod hrady Krašov a Křivoklát a vystřídal se zde několik šlechtických rodů. Mezi nejvýznamnější patřili Týřovští a později Lažanští z Bukové, kteří výrazně ovlivnili podobu obce.

Víte, podle čeho se obec nazývá?

Název Chříč pochází ze starého osobního jména, i když jeho přesný původ není jistý.

Nejpravděpodobnější vysvětlení uvádí Státní okresní archiv Plzeň-sever. Podle něj byl název obce odvozen od staročeského osobního jména Chrúst. To znamená, že Chříč pravděpodobně dostala jméno po svém zakladateli nebo po některém z prvních majitelů, který se jmenoval Chrúst. Ve starých písemnostech se název obce zapisoval různými způsoby, například Křič, Křic nebo Křice.

Vzpomeňte si, co stálo na křížku!

Další písmenko na nás čeká na tabuli hasičské zbrojnice.

Ta má červenou střechu a najdete ji za budovou se stříbrnými vraty napravo.

5. Jak se řekne oheň anglicky?

Znáte nějakou pohádku o hasičích?

My si vzpomněli na *Požárníka Sama*, což je celosvětově populární animovaný seriál pro menší děti, který pochází z Velké Británie. Poprvé se na televizních obrazovkách objevil už v roce 1987. Hlavním hrdinou je odvážný, klidný a vynalézavý hasič Sam, který s kolegy zachraňuje obyvatele vymyšleného velšského městečka Pontypandy před nejrůznějšími nehodami a katastrofami.

Vzpomenou si rodiče nebo prarodiče na nějaké filmy, ve kterých se to hasiči přímo hemží? Nabízíme pár našich tipů:

Hoří, má panenko (1967) je světoznámá komediální klasika režiséra Miloše Formana, která s ironií a humorem popisuje zpackaný balón venkovských dobrovolných hasičů.

Skleněné peklo (1974) je zase legendární katastrofický film se Stevem McQueenem a Paulem Newmanem o boji s požárem v nově otevřeném nejvyšším mrakodrapu světa.

Oheň (1991) je zase kultovní akční snímek režiséra Rona Howarda o dvou bratrech hasičích v Chicagu, kteří vyšetřují sérii záhadných požárů založených žhářem.

Denní světlo (1996) je přes svůj zdánlivě idylický název akční katastrofický film se Sylvestrem Stallonem o záchraně lidí z hořícího a hroutícího se tunelu pod řekou po výbuchu toxického odpadu.

Mrakodrap (2018) je zase moderní thriller s Dwaynem Johnsonem. Nezapře inspiraci *Skleněným peklem* – ukazuje záchranu rodiny z hořícího supermoderního věžáku.

Znáte?

Co je všem dílkům společné? Potvrzují, že oheň je dobrý sluha, ale zlý pán. A že se hrát se sirkami nevyplácí.

To už je mnohem méně nebezpečné zapalování lýtek. Kdo ví, co znamená, když o někom řeknete, že se mu zapalují lýtka?

Na ceduli **HASIČSKÁ ZBROJNICE** spatříte pracovní nástroje. Je zde kladivo a také dva další nástroje.

6. Jak se nazývá nástroj k lezení?

Najdete na ceduli nějaká zvířata?

Ejhle, listy! Z jakého jsou stromu?

Vrátíme se na polní cestu a kvačíme po ní stále rovně.

Zkuste pojmenovat alespoň 3 stromy, které kolem sebe vidíte.

Nyní to zkuste s kytičkami.

A nakonec to zkuste s breberkami. Pokud nevíte, jak na to (a není zrovna leden ☺), odklopte kamínek nebo se podívejte do trávy. A my vám hned řekneme, proč se ptáme právě na hmyz.

Pokud se vám dnes podaří někde zahlédnout znak obce Chříč, najdete v něm tři symboly, které připomínají okolní přírodu.

Chroust je druh hmyzu, který byl dříve v okolí velmi běžný. **Jelení paroh** připomíná lesy plné zvěře a myslivost.

Větvicka tisu s červenými plody značí vzácný strom, který na Křivoklátsku odedávna roste a o kterém si něco málo řekneme na konci výletu.

Nějakého chrousta možná potkáte právě teď. A kdo si myslí, že ho schroupá zasyrova, tak se plete!

Chroust obecný dorůstá délky asi 2 až 3 centimetry a poznáte ho podle hnědých krovek a vějířovitých tykadel. Nejčastěji létá za teplých jarních večerů od dubna do června. Jeho let je poměrně hlasitý a trochu neobratný, takže občas narazí do větví stromů nebo dokonce do lidí. Dospělý chroust se živí listy stromů, například dubů, buků nebo ovocných stromů. Mnohem delší část svého života ale tráví pod zemí. Samička naklade do půdy vajíčka. Z nich se vylíhnou larvy, kterým se říká ponravy. Ty žijí pod zemí tři až pět let a živí se kořínky rostlin. Teprve potom se promění v dospělého brouka, který na jaře vylétne na povrch.

Chrousti jsou důležitou součástí přírody. Jsou potravou pro mnoho zvířat, například pro ptáky, ježky, krtky nebo netopýry. Přestože vypadají trochu hrozně a při letu hlasitě bzučí, lidem nijak neublíží. Nekoušou ani neštípou.

Přejdeme potok a odbočíme doprava. Pěšina nás dovede na silnici, kde také odbočíme doprava.

Možná vás překvapí, že se chroust objevuje také v pohádkách. Nejznámější je ta *O Malence* od dánského spisovatele Hanse Christiana Andersena. V ní chroust unese děvčátko na strom, protože si myslí, že by se dívka mohla stát jeho ženou. Když ji ale ostatní chrousti uvidí, nelíbí se jim, a proto ji odmítnou. Chroust Malenku opustí a ta pokračuje ve svém dobrodružství.

Chrousty objevíte také v některých českých příbězích o hmyzu, například ve *Ferdovi Mravencovi* od Ondřeje Sekory nebo v knize *Broučci* od Jana Karafiáta.

Ťapeme po silnici a nalevo vidíme růžový domeček. Před ním rostou keře růží. Jak se jmenuje princezna, které by se zde určitě líbilo?

V době asi před 150 lety byla Chříč překvapivě významnou obcí. Fungovaly zde fara, škola, mlýny, pivovar, lihovar, pošta. Měli tu lékaře i řadu řemeslníků. Většina lidí se ovšem živila zemědělstvím a lesnictvím. Do Chříče přijížděli obyvatelé z okolních vesnic za službami i obchodem. Dnes je obec mnohem menší, ale její historické památky připomínají dobu, kdy byla centrem širokého okolí.

Jednou z nich je i **kostel svatého Jana Nepomuckého**.

Jdeme se na něj podívat. Ze silnice odbočte na asfaltku doleva, dovede vás až ke žluté stavbě. Kostel bývá otevřený k nahlédnutí (starají se o něj místní dobrovolníci). Pokud bude zavřeno, tak zkuste vzít za kliku dveří, možná budete mít štěstí.

Barokní svatostánek z 18. století byl původně postaven jako zámecká kaple. Později přibyla věž. Která to je?

V kostele můžeme vidět novou *Křížovou cestu* od výtvarníka Františka Štorma. Nejde o žádnou vykopávku z minulosti, ale o sérii obrazů poprvé vystavených na jaře roku 2026. Série tak trochu připomíná zvětšené komiksové obrázky, takže je pochopitelná i těm, kdo jinak moderní umění „nemusí“.

Zámek v Chříči stojí na místě, kde se středověku „tvrzila“ tvrz. Byla založena už ve 14. století a chránila místní panství.

V první polovině 16. století byla přestavěna v renesanční zámek, který sloužil jako sídlo šlechtických rodů. Vlastnila ho řada významných rodin, například Týřovští nebo Lažanští z Bukové.

Původně měl zámek tři křídla a tvořil uzavřený areál. V roce 1820 ale vypukl velký požár, při kterém jedno křídlo vyhořelo. Proto má dnes zámek tvar písmene L.

Namalujte prstem do vzduchu písmenko L. A teď mrkněte na budovu zámku. Sedí to?

Když se podíváte na fotky z dronu, které k tomuto výletu patří, zjistíte, že ano.

Ve 20. století zámek postupně chátral. Dnes se ho snaží zachránit nadšenci ze spolku Ústav šlechticů, kteří zde obnovují, co obnovit lze, a také pořádají prohlídky, workshopy a kulturní akce. Cílem je vrátit zámku jeho někdejší život a proměnit ho v místo, kde se lidé mohou setkávat a poznávat historii. Držíme palce, ať se to brzy podaří!

Zahrada kolem zámku není volně přístupná, ale pokud se zeptáte, dost možná vás majitelé pustí se podívat.

Vrátíme se asi o 20 metrů a začneme po stezce stoupat doprava. Co hledáme? Sochu!

Než k ní dojdeme, můžeme se trochu zasnít...

Znáte nějaké pohádkové princezny, které by tady mohly bydlet, pokud by se zámek hezky opravil?

Jak se jmenují? A ve kterých pohádkách čekají na své prince či jiné chasníky?

Zkuste jich vyjmenovat alespoň pět. Schválně, jestli vás napadnou stejné krásy, jaké napadly nás.

Princezna Lada z pohádky *O princezně se zlatou hvězdou na čele* musela svou krásu i zlatou hvězdu schovat pod kožíšek z myších kůží, aby unikla zlému králi Kazisvětovi.

Krasomila z pohádky *Potrestaná pýcha* byla zpočátku velmi nafoukaná a drzá a odmítala všechny nápadníky. Dokud ji ovšem král Miroslav v převleku za zahradníka nenaučil, že největší hodnota člověka je v jeho pracovitosti a dobrém srdci.

Slavěnu z pohádky *Princ Bajaja* musí před drakem zachránit statečný němý zahradník. Kdo asi vzpomene, jestli byl němý doopravdy?

Princezna *Zlatovláska* má dvanáct sester, které vypadají úplně stejně. Jiřík ji pozná jen díky tomu, že mu pomůžou zvířátka, kterým kdysi zachránil život.

A pak tady máme Růženku a Sněhurku.

U kukuřičného pole odbočíme doprava, napojíme se na zelenou turistickou značku a kvapíme za Nepomukem. Tedy alespoň za jeho sochou.

Víte, kdo byl Jan Nepomucký?

Svatý Jan Nepomucký je jednou z nejznámějších postav naší historie. Jeho sochy můžete potkat téměř v každé vesnici. Žil ve 14. století a působil jako významný církevní hodnostář v Praze. Podle legendy se stal obětí sporu mezi králem Václavem IV. a církví, protože odmítl vyrazit tajemství, které mu svěřila královna při zpovědi. (Sice tomu bylo úplně jinak, ale co na tom dnes záleží, že?)

Jisté je, že kvůli své odvaze a věrnosti pravdě byl svržen z Karlova mostu do řeky Vltavy, čímž se stal mučedníkem. (A také se tím potvrdila známá pravda, že každý dobrý skutek musí být po zásluze potrestán.)

Proč ho ale vídáme na každém rohu, u mostů, na návsích nebo u silnic? Lidé si ho zvolili za svého ochránce před nebezpečím. Zejména před povodněmi a utonutím, protože je spojen s řekou. Postupem času se stal patronem všech vod, mlýnů, mostů a také ochráncem dobré pověsti. Protože byl v 18. století jedním z nejoblíbenějších světců, stavěly se mu sochy po celé české zemi jako poděkování za ochranu úrody a bezpečí před přírodními živly.

Svatého Jana Nepomuckého poznáte na první pohled podle typického vzhledu. Většinou má kolem hlavy svatozář s pěti hvězdami, v rukou drží kříž nebo palmovou ratolest a často má prst u úst, což symbolizuje jeho mlčenlivost a věrnost zpovědnímu tajemství.

Podíváme se Nepomukovi nad hlavu, kde obvykle poletuje 5 zlatých hvězdiček. Zde je jejich počet jiný.

Přičtete k počtu hvězdiček další tři.

7. Napište slovy výslednou číslici.

Zamáváme svatému Jeníkovi a po zelené se vydáme k poslední dnešní zastávce. Jujky: Jdeme do pivovaru!

Sejdeme tedy kolem zámeckého areálu cestou v zeleni až k hlavní cestě.

Všimněte si plazivé rostliny, která obtáčí stromy jako liána. Liána to však není! Zjevně by neunesla ani štíhlého Tarzana...

Dokázali byste o této popínavce něco říci? Víte, že se používá také při léčbě kašle?

Břečťan popínavý má úžasnou schopnost šplhat po stěnách domů nebo kmenech až do výšky třiceti metrů. Používá k tomu speciální kořínky, které fungují jako malé lapavé háčky a pomáhají mu udržet se na podkladu. Velkou zajímavostí je tvar jeho listů. Na jedné rostlině můžete najít dva úplně odlišné druhy listů. Ty, které jsou na stinných místech a slouží ke šplhání, mají typický tvar se třemi nebo pěti špičkami. Jakmile se ale brečťan dostane na světlo a začne kvést, listy na kvetoucích větvíčkách se změň. Naberou jednoduchý oválný tvar. Přesvědčte se sami.

V lékařství má brečťan dlouhou historii. Využívají se hlavně jeho listy. Nejdůležitější látky, které obsahuje, se jmenují saponiny. Mají schopnost uvolňovat hustý hlen v dýchacích cestách. Podobně jako mýdlo, zubní pasty či šampony uvolňují z našich těl špínu. V těch jsou totiž saponiny také. Proto se brečťan nejčastěji používá k výrobě sirupů a kapek proti kašli. Kromě toho má protizánětlivé účinky. V kosmetice se dává do krémů, které pomáhají zpevňovat pokožku. Je ale velmi důležité vědět, že brečťan je ve své přirozené podobě jedovatá rostlina. Proto se nikdy nesmí používat k domácí výrobě čajů nebo k jídlu.

Břečťan tedy obdivujeme, ale nejíme!

Za silnicí, kterou opatrně přejdeme, na nás čeká pivovar. I když nejste pivaři, vstupte do jeho areálu! Je krásný!

Pivovar v Chřínici patří mezi nejstarší v západních Čechách. První písemná zmínka o něm pochází z roku 1567. Po mnoho staletí byl součástí chřínického panství a vařilo se v něm pivo pro místní i okolní hostince. V 18. století patřilo panství pražskému Ústavu šlechticů u svatého Anděla. Pivovar zůstal v jeho majetku až do roku 1906. Na začátku 20. století jej koupila rodina Konopásků, která pivovar zmodernizovala a pokračovala ve vaření piva. Během druhé světové války se výroba piva zastavila. Po roce 1948 začaly budovy využívat zemědělské podniky jako sklady. Pivovar postupně chátral a mnoho původního vybavení zmizelo. Zdálo se, že historická stavba zanikne. To se ale nestalo. V roce 2009 začala skupina nadšenců areál opravovat. Po několika letech se podařilo pivovar obnovit a v roce 2015 se zde znovu začalo vařit pivo.

Dnes je Pivovar Chřínice nejen místem, kde vzniká pivo podle tradičních postupů, ale také kulturním centrem. Konají se zde koncerty, slavnosti, výstavy, komentované prohlídky i různé akce pro veřejnost.

Co se tu vaří? Řemeslný ležák plzeňského typu a rozličné typy speciálů. Základem je klasický český spodně kvašený ležák Pazdrát 11°. Je pouze z českých surovin. Hlavně z na Žatecku pečlivě vybraného chmele přímo od pěstitelů.

V patře nad pivovarem je **Muzeum každodennosti**. Můžete si v něm prohlédnout, jak žili lidé na českém venkově před více než sto lety. Nečekají vás vitríny s vystavenými předměty. Muzeum nabízí místnosti zařízené jako skutečné domácnosti, školní třídu, obchod nebo dílnu. Díky tomu si snadno představíte, jak vypadal každodenní život dětí i dospělých v minulosti.

Součástí pivovarského areálu je také základní škola Pivoňka, kterou pivovar založil a provozuje. Děti chodí do pivovaru na oběd jako do školní jídelny. Chtěli byste také chodit do takové školy?

Až si celý areál prohlédnete a pohrajete si, vyjděte zpátky k silnici a najděte tabuli **PIVOVAR CHŘÍNICE a MUZEUM KAŽDODENNOSTI**.

Jsou na něm černobílé fotky a text.

Pod nápisem muzea je citát.

8. Doplňte chybějící slovo: *Co bylo samozřejmé, mizí, není, však nemusí se*

Do cíle to máme už jen kousek. Pět minutek chůze – a je hotovo. Obejděte si celou náves, pohrajte si. Komu už je víc, může si dát cider. ☺

Hotová je také naše tajenka. Mrká na nás z ní název zdejšího originálního kulturního festivalu, který se každoročně v srpnu koná v areálu pivovaru. Není to jen hudební festival – spojuje koncerty, divadlo, výstavy, komentované prohlídky, program pro děti, výtvarné dílny i poznávání historie obce.

Festival vznikl z iniciativy spolku Propolis a lidí kolem pivovaru. Chtěli prastaré místo oživit a obohatit ho o chuť kultury. První ročníky se konaly přibližně od roku 2010. Pořadatelé si zakládají na tom, že nejde o velkou komerční akci, ale o přátelské setkání s pestrým programem. Vystupují zde známé, ale také začínající kapely, divadelní soubory, výtvarníci i spisovatelé. Návštěvníci si mohou prohlédnout pivovar, dozvědět se, jak se vaří pivo, nebo se zúčastnit speciálních workshopů. Děti se mohou těšit na loutková divadla, tvořivé dílny a další hry.

Po krátké přestávce se festival v roce 2026 vrátil jubilejním 15. ročníkem. Organizátoři zdůrazňují, že chtějí zachovat jeho nezávislý charakter, podporovat kvalitní kulturu a zároveň připomínat historii pivovaru i krásnou přírodu v okolí řeky Berounky.

Máme hotovo. Procházka i osvěta jsou u konce. Děkujeme, že jste s námi šli. Také děkujeme Destinační společnosti Postřelí za pomoc s přípravou a poskytnutím textu všem výletníkům zdarma.

Doufáme, že se vám dnešní výlet s tajenkou líbil, přejeme šťastnou cestu domů a těšíme se zase někdy na našich tajenkových trasách na viděnou! ☺

V textu byly použity mj. texty z webů www.kudyznudy.cz, www.pohadkozem.cz, www.chric.cz, www.pivovarchric.cz/, www.jablkajablka.cz, www.zamekchric.cz, www.skolapivonka.cz a www.kricfest.cz

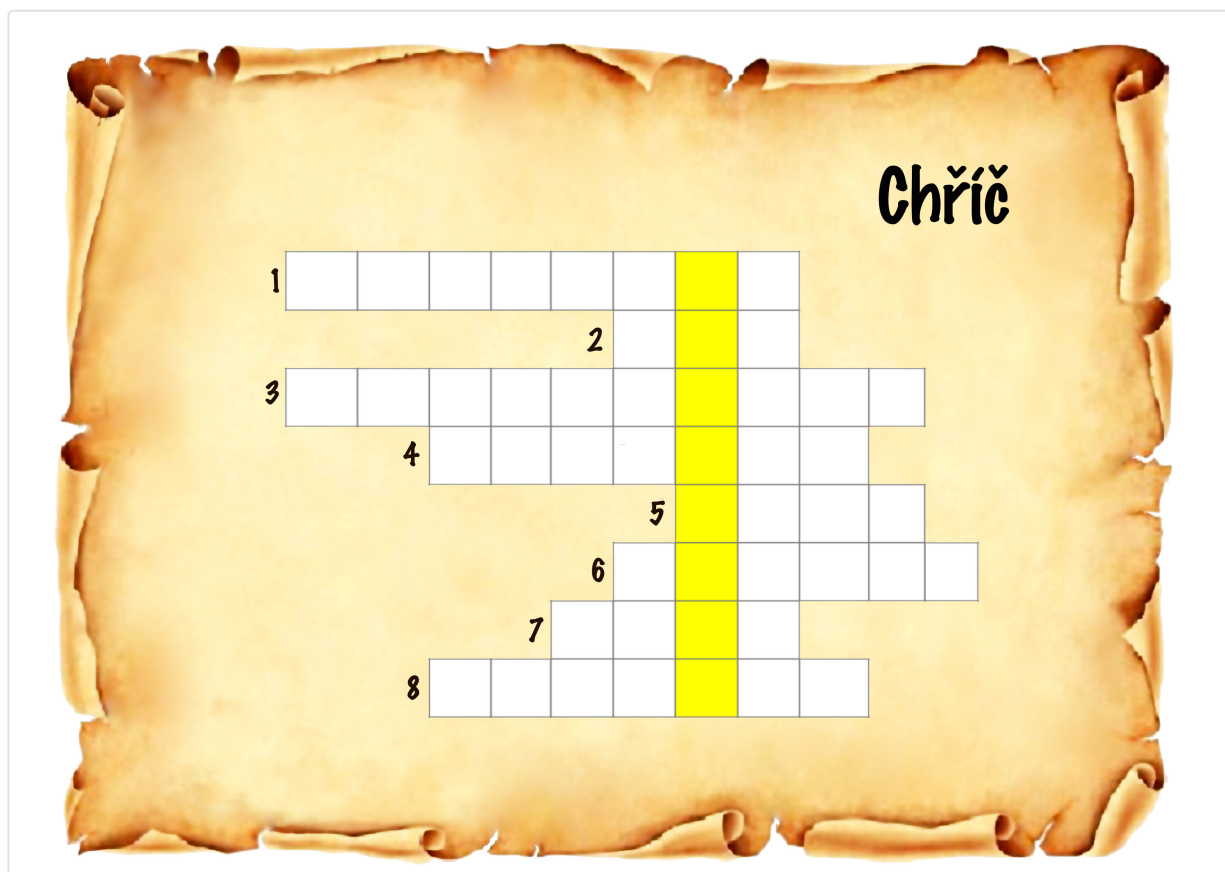
Tip navíc:

Nedaleko Chříče se nachází jeden z nejvzácnějších přírodních pokladů České republiky – **tisový háj v přírodní rezervaci Dubensko**. Leží nad soutokem řek Berounky a Javornice na okraji Chráněné krajinné oblasti Křivoklátsko. Podle odborných i turistických zdrojů jde o největší přirozený tisový háj u nás a zároveň o jeden z největších ve střední Evropě. V rezervaci roste několik tisíc stromů tisu červeného různého stáří.

Tis červený je strom, který se v Evropě usídlil již v pradávnu. Na růst nespěchá, spíš se s ním pekelně loudá. Snad i proto se může dožít i více než tisíce let. Má tmavě zelené jehlice a na podzim vytváří nápadné červené míšky, které připomínají bobule. Pozor ale: Kromě červeného dužnatého obalu jsou téměř všechny části tisu jedovaté! Proto se na něj v přírodě nesmí sahat. Natož z něj něco ochutnávat! Tis byl dříve velmi ceněný, protože je jeho dřevo pevné, pružné a odolné. V minulosti se z něj vyráběly například luky, nástroje nebo ozdobné předměty. Právě kvůli nadměrnému kácení začal z české přírody téměř mizet. Dnes je tis červený chráněným druhem a každá jeho větvíčka pečlivě střežena.

Otázky k tajence

1. **Jak se nazývá předmět úplně vlevo?**
2. **Napište slovy výslednou číslici.**
3. **Opište nápis na budově.**
4. **Doplňte chybějící slovo.**
5. **Jak se řekne oheň anglicky?**
6. **Jak se nazývá nástroj na lezení?**
7. **Napište výslednou číslici.**
8. **Doplňte chybějící slovo.**

A co můžete vyhrát?

Tajenku posílejte na e-mail veldo@veldo.cz. Můžete ji také poslat ve zprávě na náš Facebook "Velká dobrodružství". Každý měsíc vylosujeme jednoho z výletníků, kterému pošleme našeho **Lumpardíka z podhradí**. Vždy připojte celé jméno, adresu a také kód výletu.